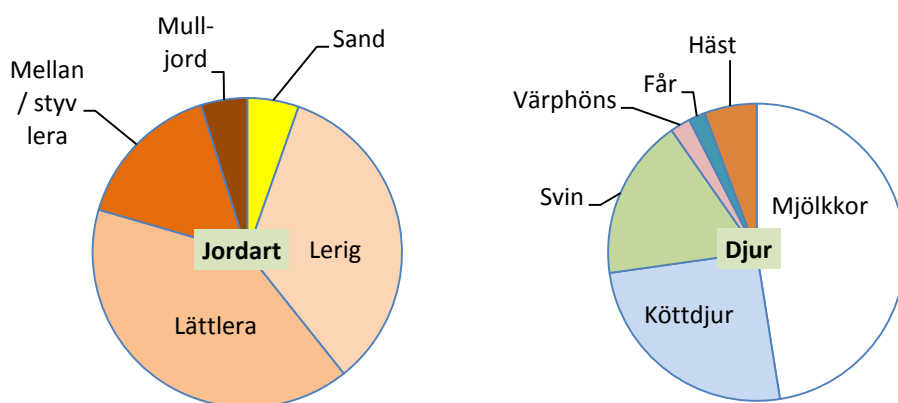

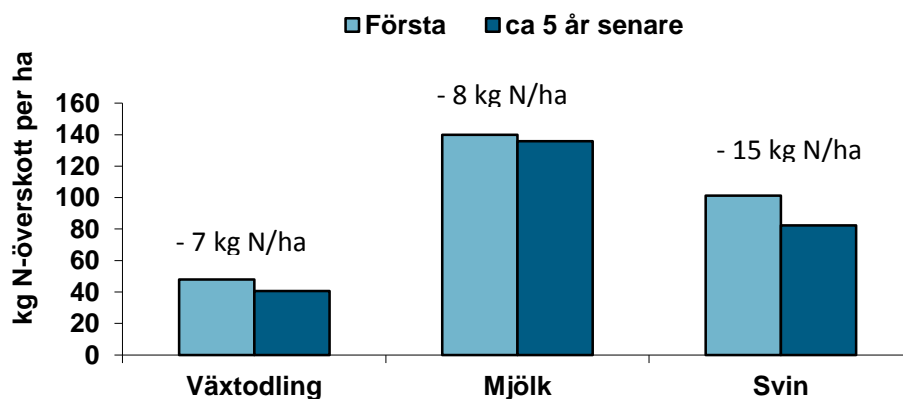
Utvärdering av region Västra inom Greppa Näringen i Skåne på konventionella gårdar t.o.m. 2013

Områdets karaktär

Inom detta område, som omfattar Helsingborgs, Landskronas, Kävlinges, Eslövs och Svalövs kommuner, har vi några av de bästa odlingsjordarna i länet med en hög bördighet. Jordarna domineras av den baltiska moränen och den dominerande jordarten är lättlera med oftast måttlig eller låg mullhalt. Det finns, i jämförelse med andra regioner stor andel Mellan/styvla leror i denna region. Öppen växtodling dominerar med drygt 50 % spannmål. Djurtätheten är låg, 0,27 de/ha vid senaste balansen, med blandad sammansättning även om mjölkkor är störst

Kvävebalans på olika typgårdar från Väster

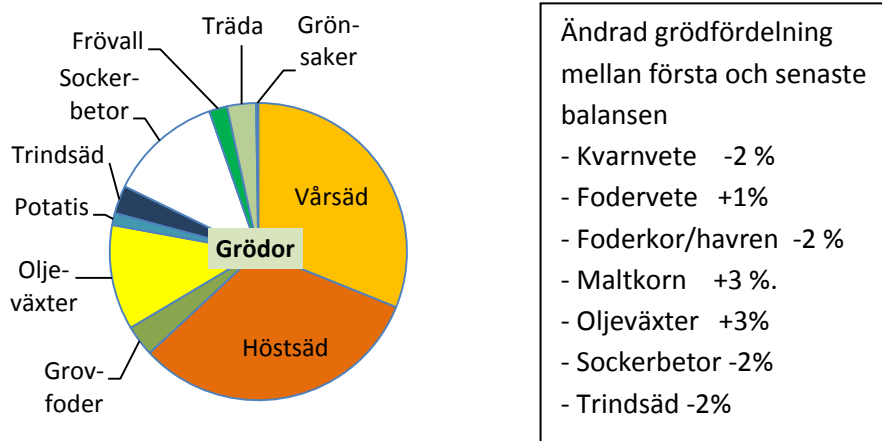

På grund av det begränsade antalet djurgårdar med två balanser eller fler (21 st mjölkgårdar och 14 st svingårdar) presenteras specifikt endast resultat från växtodlingsgårdarna i denna region

Resultat från växtodlingsgårdarna

Det finns 184 st växtodlingsgårdar i denna region som har två balanser eller fler. De förändringar som presenteras har i genomsnitt skett under en period om fem år.

Grödfördelningen vid den senaste balansen var ca 1/3 höstsäd, 1/3 vårsäd och utöver detta främst 11 % oljeväxter och 12 % sockerbetor

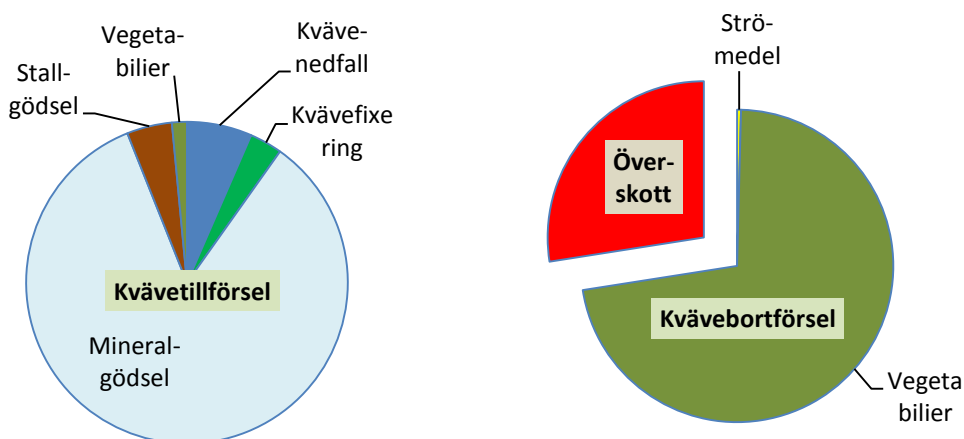
Kväve

Kvävetillförseln är hög i denna region, i snitt 147 kg N/ha, där mineralgödseln naturligtvis är huvudparten. Med tanke på den relativt höga andelen styvare leror är det naturligt med ett något högre kvävegivor jämfört med skördenivå än tex på Söderslätt där lättleran är mer dominerande.

Skördarna är höga med bortförsel på 107 kg N/ha, vilket är 5-10 kg lägre än växtodlingsgårdarna i Sydväst och Sydöst.

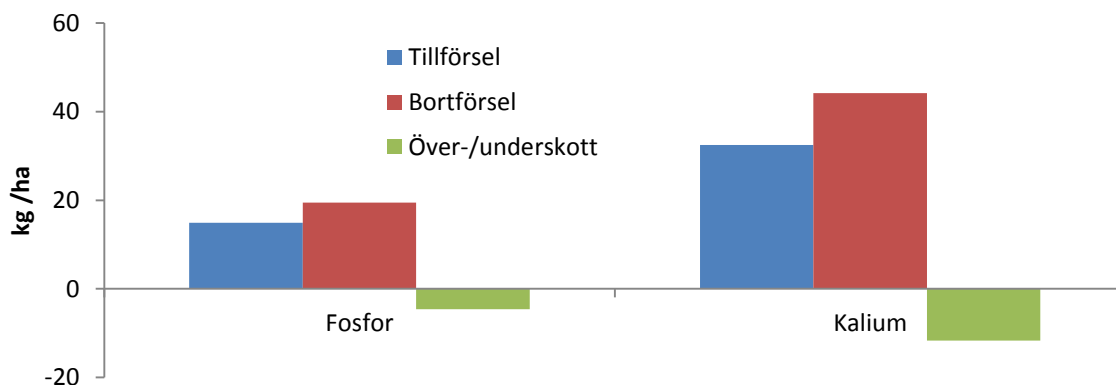
Överskottet blir 40 kg N/ha, vilket är något över regionerna med lägst överkott i Skåne bland växtodlingsgårdarna. Överskottet har minskat 7 kg per ha mellan den första och den senaste balansen vilket är en stor minskning i jämförelse med andra regioner. Minskningen beror både på minskad tillförsel, via mindre kvävefixering och organiska gödselmedel, och ökad bortförsel via högre skördar.

Kväveflödena på växtodlingsgårdar i Sydväst vid senaste balansen

Fosfor och kalium

Fosforbalansen visar i den senaste balansen på negativa siffror med i snitt -5 kg P/ha, dvs. det bortförs mer fosfor än det tillförs. Nivån har varit ungefär densamma både vid den första och den senaste balansen. Grödorna bortför ca 20 kg P/ha, men det tillförs bara 15 kg P/ha. Eftersom det inte vittrar fosfor naturligt från jordarna i denna omfattning innebär detta att markförrådet sakta minskar. Markförrådet ligger i snitt på en nivå mellan klass 3 och 4 som är ganska optimal och en fortsatt balans på dagens nivå riskerar att innebära skördesänkningar på sikt.

Kaliumbalansen ligger, liksom för fosfor, på negativa siffror med i snitt -12 kg K/ha. Grödorna tillförs 33 kg K/ha medan bortförseln ligger på 44 kg K/ha. Värdena har ändrats lite den första och den senaste balansen från -8 till -11 kg K/ha, främst pga mindre mineralgödseltillförsel samt lite större bortförsel via högre skördar. Med tanke på att lerjordarna dominerar i denna region, och att dessa innehåller mycket naturligt kalium, betyder detta inte som för fosfor minskat markförråd eller risk för skördesänkning.

För både fosfor och kalium gäller att det är dålig överensstämmelse på enskilda gårdar mellan markinnehåll och balanserna, vilket borde väcka tankar till bättre styrning.